

VII kadencja



KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 331)

z dnia 22 kwietnia 2015 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 331)

22 kwietnia 2015 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Agnieszki Pomaskiej (PO)**, przewodniczącej Komisji, zrealizowała następujący porządek obrad:

- rozpatrzyła wniosek o powołanie podkomisji nadzwyczajnej ds. umów handlowych UE z państwami trzecimi (TTIP, CETA, TISA);
- rozpatrzyła informację o dokumentach UE w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag (COM(2015) 131, 133, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141);
- rozpatrzyła w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej zalecenia w sprawie zalecenia Rady w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (COM(2015) 99 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP;
- rozpatrzyła w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się w dniu 7 maja 2015 r.;
- rozpatrzyła w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej wspólny wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska Unii w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską, Europejską Wspólnotą Energii Atomowej i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia zalecenia w sprawie realizacji programu stowarzyszeniowego UE–Ukraina (JOIN(2015) 4 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP.

W posiedzeniu udział wzięli: **Jerzy Witold Pietrewicz** sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki wraz ze współpracownikami, **Konrad Pawlik** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Piotr Siwek** starszy specjalista w Ministerstwie Skarbu Państwa, **Zbigniew Czachór** stały doradca Komisji oraz **Janusz Korwin-Mikke** poseł do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kaja Krawczyk** – naczelnik wydziału oraz **Agata Jackiewicz, Agnieszka Maciejczak, Iga Cieślicka-Tomaszewska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Międzynarodowych; **Bartosz Pawłowski, Mateusz Zreda, Zofia Szpringer, Łukasz Żołądek** – specjaliści z Biura Analiz Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Szanowni państwo, otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Witam panie i panów posłów. Witam panów ministrów. Chciałabym zaproponować uzupełnienie porządku obrad, w nawiązaniu do decyzji prezydium, o powołanie podkomisji nadzwyczajnej do spraw umów handlowych Unii Europejskiej z państwami trzecimi. To jest podkomisja nadzwyczajna, więc na jej powołanie nie jest wymagana zgoda Prezydium Sejmu. Jestem po konsultacjach z przedstawicielami klubów w naszej Komisji i w związku z tym chciałabym, żebyśmy tę podkomisję powołali w punkcie pierwszym. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę.

Chciałam jeszcze poinformować, że w materiale MSZ o posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych otrzymaliśmy informację, że porządek obrad nie zawiera projektów aktów legislacyjnych i w związku z powyższym informację o posiedzeniu Rady będziemy rozpatrywać w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy. Czy są jeszcze jakieś uwagi do porządku obrad? Nie słyszę. Porządek obrad został przyjęty.

Przechodzimy do jego realizacji, czyli do punktu pierwszego, a więc do powołania podkomisji nadzwyczajnej do spraw umów handlowych Unii Europejskiej z państwami trzecimi. Mam obecnie dziewięć zgłoszeń do tej podkomisji, ale zakładam, że będzie ona miała charakter otwarty. Jeśli w międzyczasie jeszcze komuś będzie zależało na tym, żeby być członkiem tej podkomisji, to oczywiście będzie możliwość zmiany. Teraz proponuję skład i jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to w tym składzie podkomisja zostanie powołana. Po kolei: posłanka Pomaska, poseł Tomczyk, poseł Grad, posłanka Olechowska, poseł Gałazewski, poseł Cieśliński, poseł Szczerski, poseł Naimski, poseł Tobiszowski i poseł Kępiński. Czy jest sprzeciw wobec takiego składu podkomisji? Nie słyszę sprzeciwu. Podkomisja została powołana.

Przechodzimy do punktu drugiego, czyli lista „A”. Mamy na niej dokumenty COM(2015) 131, 133, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie mają jakieś uwagi? Nie słyszę uwag. Stwierdzam, że Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów.

Przechodzimy do punktu trzeciego, dokument COM(2015) 99. Bardzo proszę ministra Jerzego Pietrewicza o zabranie głosu.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Jerzy Witold Pietrewicz:

Pani przewodnicząca, panie i panowie posłowie. Na wstępie chciałbym przypomnieć, że 2 marca tego roku Komisja Europejska opublikowała dwa komunikaty. W jednym przedstawiła projekt nowych ogólnych wytycznych dotyczących polityk gospodarczych państw członkowskich Unii Europejskiej. Są to tak zwane zintegrowane wytyczne – część pierwsza. Drugi dokument, to projekt wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia, zintegrowane wytyczne – część druga. Łącznie tych osiem wytycznych stanowi aktualizację dotychczas obowiązujących i istniejących dziesięciu zintegrowanych wytycznych na rzecz wzrostu i zatrudnienia, które wyznaczyły ramy Strategii Europa 2020 w momencie jej startu w 2010 r.

Celem nowych wytycznych jest określenie zakresu i kierunków koordynacji polityki państw członkowskich na obecnym etapie realizacji Strategii Europa 2020. W szczególności mają one realizować, zaproponowane w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r., nowe podejście do polityki gospodarczej opartej na trzech filarach: inwestycjach, reformach strukturalnych i odpowiedzialności budżetowej. Obok innych czynników będą one podstawą formułowania zaleceń dla poszczególnych państw członkowskich w ramach Semestru Europejskiego. Projekt zintegrowanych wytycznych będzie przedmiotem dyskusji na forum komitetów i odpowiednich formacji Rady Unii Europejskiej ECOFIN i EPSCO. Zostaną one zaaprobowane przez Radę Europejską podczas

posiedzenia w dniach 25 i 26 czerwca 2015 r., a następnie poddane dalszej procedurze legislacyjnej z udziałem Parlamentu Europejskiego.

Stanowisko rządu wobec części zatrudnieniowej wytycznych przygotowało Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, natomiast Ministerstwo Gospodarki przygotowało stanowisko wobec części ekonomicznej. Ono jest przedmiotem dzisiejszego posiedzenia szanownej Komisji.

Chciałbym teraz zwrócić uwagę na najważniejsze elementy tego stanowiska. Rząd generalnie przyjmuje z aprobatą zaproponowany w projekcie ogólny charakter wytycznych, ponieważ dzięki temu państwa członkowskie, w zależności od osiągniętego poziomu rozwoju i tradycji prawnych, społecznych, kultury biznesowej, będą miały swobodę w doborze środków i wyznaczeniu tempa osiągania oczekiwanych kierunków zmian.

Rząd RP popiera w szczególności zapisy projektu wytycznej numer jeden, dotyczącej pobudzania inwestycji. Inwestycje zawsze są kluczowym elementem wzrostu gospodarczego i fakt zwrócenia na nie szczególnej uwagi przez Unię Europejską zapewnia zbieżność naszej polityki krajowej, także skoncentrowanej na pobudzaniu inwestycji do tego, żeby spotykała się ona z odpowiednim klimatem inwestycyjnym w Europie.

Drugim punktem wytycznych jest kwestia reform strukturalnych. To też jest w każdej polityce gospodarczej kluczowy element zmian i szansa na uwolnienie potencjału wewnętrznych czynników wzrostu. Daje to też zwiększenie konkurencyjności tak Unii Europejskiej, jak i poszczególnych państw członkowskich. Zgadza się z tym, że państwa członkowskie powinny koordynować reformy w toku wdrażania wytycznej, rząd RP będzie jednocześnie zwracał uwagę, by działało się to z poszanowaniem, zagwarantowanego traktatami, podziału kompetencji pomiędzy państwa członkowskie a Unię Europejską.

Odnosnie do wytycznej numer trzy, poświęconej usuwaniu barier wzrostu i zatrudnienia na poziomie Unii, rząd RP, jako priorytetowy kierunek działań widzi, zgodnie z wielokrotnie wyrażanym stanowiskiem, pełną realizację jednolitego rynku towarów i usług. To umacnianie jest szczególnie istotne z punktu widzenia polskich interesów, bo w UE pojawiają się coraz mocniej tendencje protekcjonistyczne. Często są one wymierzane w polskie interesy gospodarcze. Rząd RP popiera stworzenie jednolitego rynku cyfrowego, prawdziwego unijnego rynku kapitałowego, jak też dokończenie budowy wewnętrznego rynku energii. Jednocześnie będziemy zwracali uwagę, aby towarzyszyła temu dbałość o jakość unijnego prawa tak, żeby było ono mniej kosztowne i uciążliwe dla obywateli i przedsiębiorców.

Odnosnie do wytycznej numer cztery rząd z uznaniem przyjmuje postulat połączenia odpowiedzialnej polityki budżetowej ze wzrostem gospodarczym. Te czynniki zawsze powinny iść ze sobą w parze. Wymaga to, po pierwsze, zróżnicowania tempa korekty budżetowej w różnych państwach członkowskich. Nie możemy zamykać oczu na to, że to zróżnicowanie ma miejsce, że poszczególne państwa członkowskie mają diametralnie odmienną sytuację budżetową. Dlatego uważamy, że te działania powinny iść dwutorowo. Te państwa, które mają nadmierne zadłużenie zewnętrzne, powinny kontynuować procesy konsolidacyjne, a te, które dysponują określoną przestrzenią fiskalną, powinny w szerszym zakresie wykorzystywać ją do pobudzenia polityki wzrostu i zatrudnienia, co będzie służyć zarówno im, jak też pozostałym krajom członkowskim. Jednocześnie ważnym jest, aby w strukturze wydatków budżetowych zwracać uwagę na te elementy, które służą bezpośrednio pobudzaniu wzrostu gospodarczego.

Jednocześnie podziwiamy stanowisko Unii Europejskiej, że potrzebna jest modernizacja systemu dochodów budżetowych. Rząd polski pragnie jednak zwrócić uwagę, że każdorazowe zmiany w bazie podatkowej są bardzo wrażliwe społecznie i w związku z tym muszą być poprzedzane szczegółowymi analizami, tak w zakresie kosztów społecznych, jak i obciążeń dla przedsiębiorców. Rząd stoi na stanowisku, że poszerzenie bazy podatkowej może zostać osiągnięte również innymi metodami, a nie tylko poprzez zniesienie ulg i systemów preferencyjnych. Dziękuję za uwagę. Tyle na wstępie.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Sprawozdawcą tego dokumentu jest pan poseł Grzegorz Tobiszowski. Bardzo proszę.

Poseł Grzegorz Tobiszowski (PiS):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, panie i panowie posłowie. Rzeczywiście, tak jak wspomniał pan minister, mamy tutaj wytyczne, które zostały uporządkowane w czterech grupach. Pokazują one zmiany, jakie zaszły w okresie od 2010 r. do dnia dzisiejszego w tak zwanych zintegrowanych wytycznych. Mamy tutaj wytyczne, które są dość elastyczne i które uwzględniają te zmiany oraz wskazują, że na tych czterech polach kraje członkowskie mogą zaangażować środowiska administracji państwowej, środowiska gospodarcze, naukowe i partnerów społecznych, co może, po wstępnej analizie funkcjonowania z 2010 r., sprzyjać lepszej organizacji polityk gospodarczych Unii Europejskiej.

Jeśli chodzi o ocenę skutków społecznych i gospodarczych, to dokument nie wywołuje wprost bezpośrednich skutków społecznych i gospodarczych. Na dalszym etapie, kiedy będą wchodzić pewne decyzje w poszczególnych krajach, mogą się one pojawić, ale dziś, przy tych wytycznych, takich skutków nie zauważamy. Nie ma tutaj również oceny zgodności działań z zasadą pomocniczości, bo dokument tylko wskazuje, co należałoby zrobić, idąc do dalszych prac.

Podzielim opinię rządu, która została zaprezentowana i przedłożona nam w formie pisemnej. Chcę tylko zwrócić uwagę na to, że również w naszej przestrzeni powinniśmy zastanowić się nad finansami w kontekście samorządów, bo pojawia nam się dość duży deficyt, który analizujemy w Sejmie przy uchwalaniu budżetu. Natomiast te sygnały, które docierają do nas, jeśli chodzi o zadłużanie poszczególnych miast i samorządów miejskich czy powiatowych, nie są wykazywane w deficycie. Są wydatki, które są w budżetach samorządów postrzegane jako zadłużenie, ale również dość powszechne jest zjawisko, że zadłużenia wynikają z zastawiania majątku oświatowego, nie są wykazywane jako zadłużenie samorządów.

W momencie, gdy jest tutaj sugestia, aby, zgodnie z punktem czwartym wytycznych zadbać o zrównoważenie finansów publicznych i zwiększenie ich pro wzrostowego charakteru, wydaje się, że powinniśmy zwrócić uwagę na to, że samorzady są bardzo poważnym elementem deficytu budżetowego, którego wprost nie wykazujemy. Moim zdaniem, ma to olbrzymi wpływ na pozyskanie i wdrożenie, proinwestycyjnych z założenia środków unijnych. Chodzi o poszczególne samorzady, czy to regionalne, czy dużych miast i powiatów.

Żeby nie przedłużać, bo pan minister przedłożył i zreferował ten dokument, jak również pozytywną opinię rządu, sugeruję Komisji przyjęcie stanowiska rządu i przyjęcie tego dokumentu. Oceniam go na tym etapie pozytywnie. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję. Czy są jakieś pytania ze strony państwa posłów? Nie słyszę. Czy pan minister chciałby coś jeszcze dodać?

Sekretarz stanu w MG Jerzy Witold Pietrewicz:

Myślę, że pan poseł Tobiszowski wskazał na ważną kwestię, to znaczy finanse samorządów, która nie może umykać trosce rządu. Natomiast sądzę, że z europejskiej perspektywy podnoszenie tego elementu byłoby chyba zbyt szczegółowe. Sądzę, że jest to bardziej zaadresowane do polityki rządowej w ogóle.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Grzegorz Tobiszowski (PiS):

To nie jest głos, żeby wnosić to do stanowiska rządu. Jeżeli zostałem tak zrozumiany, to chciałbym powiedzieć, że nie taka była moja intencja. Wydaje mi się, że jest to głos wewnętrzny, bo wytyczna mówi o zrównoważonym i prorozwojowym budżecie. To my powinniśmy wewnętrznie, moim zdaniem, zwiększyć analizę i zastanowić się nad tym, co się dzieje w samorządach terenowych. Jeśli zostałem zrozumiany, żeby wpro-

wadzać sugestie, to nie o to mi chodziło. Moje stanowisko jest takie, że w waszej opinii została wyczerpana ocena ogólnych założeń wytycznych. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję za tę informację i krótką dyskusję. Stwierdzam, że Komisja w trybie art. 8 ust. 2 ustawy rozpatrzyła dokument COM(2015) 99 i odnoszący się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej. Komisja podzieliła stanowisko rządu, odnoszące się do tego dokumentu.

Przechodzimy do punktu czwartego, czyli informacji Rady Ministrów o posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych, które odbędzie się 7 maja. Bardzo proszę pana ministra Jerzego Pietrewicza o zabranie głosu.

Sekretarz stanu w MG Jerzy Witold Pietrewicz:

Pani przewodnicząca, szanowni panie i panowie posłowie. W dniu 7 maja bieżącego roku w Brukseli odbędzie się formalne posiedzenie Rady do Spraw Zagranicznych w formacie ministrów do spraw handlu. Planuje się, że na tym posiedzeniu ministrowie omówią tematy: negocjacji umowy o partnerstwie gospodarczym ze Stanami Zjednoczonymi, przygotowania do X Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu oraz kwestie związane z Partnerstwem Wschodnim.

Jeśli pani przewodnicząca pozwoli, to o przekazanie bardziej szczegółowych informacji chciałbym poprosić pana dyrektora Mieczysława Nogaja, dyrektora Departamentu Polityki Handlowej Ministerstwa Gospodarki.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Polityki Handlowej MG Mieczysław Nogaj:

Dziękuję, panie ministrze. Szanowna pani przewodnicząca, szanowni panie i panowie posłowie. Jeżeli chodzi o porządek dzienny posiedzenia Rady, to przewiduje on trzy punkty. W punkcie legislacyjnym nie jest przewidziane rozpatrzenie żadnych propozycji. W pierwszym punkcie pozalegisacyjnym będzie rozpatrzona kwestia negocjacji Transatlantyckiego Partnerstwa Handlowo-Inwestycyjnego, czyli TTIP, w szczególności w zakresie podejścia do spraw sporów inwestor-państwo, czyli ISDS. W trakcie spotkania Komisja przedstawi wyniki rozmów i ogólny stan negocjacji tego porozumienia, po dziewiątej już rundzie negocjacyjnej.

W naszej opinii wynik tych negocjacji nie powinien obniżać unijnych standardów w zakresie ochrony zdrowia, konsumentów, środowiska czy danych osobowych. Powinien brać także pod uwagę wrażliwość innych sektorów gospodarki, jak na przykład energochłonnego sektora chemicznego oraz rolnictwa. Polska podkreśli także znaczenie poprawy transparentności prowadzonych negocjacji.

W odniesieniu do kwestii podejścia do klauzuli regulujących kwestię sporów inwestor-państwo, czyli klauzuli ISDS, spodziewamy się, że Komisja podczas posiedzenia Rady przedstawi swoje propozycje podejścia do tej kwestii, po przeanalizowaniu wyników konsultacji społecznych. Spodziewamy się przedstawienia przez Komisję Europejską propozycji w zakresie czterech kwestii. Po pierwsze, zapewnienia prawa do regulowania i ustanawiania trybunałów, w tym również kwestii etyki i kwalifikacji ich arbitrów. Po drugie, związków między klauzulą ISDS a postępowaniami na poziomie sądów krajowych, czyli odwołaniami od orzeczeń arbitrów. Do chwili obecnej Komisja Europejska nie przedstawiła jeszcze tych propozycji.

Generalnie w odniesieniu do klauzuli ISDS stoimy na stanowisku, że umowa TTIP powinna zwierać rozdział dotyczący tej kwestii. Podejście takie wynika głównie z faktu, że Polska posiada obecnie umowę o ochronie inwestycji z USA, w której jest już zawarta klauzula ISDS. Nasze doświadczenia z funkcjonowania tej klauzuli w relacjach z USA są pozytywne. Po przeniesieniu zobowiązań z tego obszaru na poziom unijny sytuacja w zakresie ochrony polskich interesów, w tym przede wszystkim interesów budżetu państwa, ulegnie poprawie.

W ramach punktu drugiego będą omówione przygotowania do X Konferencji Ministerialnej WTO w Nairobi w grudniu bieżącego roku. Omówione zostaną dwie kwestie

– plan pracy dotyczący zakończenia Rundy Negocyjacyjnej DDA WTO oraz stan negocjacji porozumienia o liberalizacji handlu towarami środowiskowymi. Polska popiera oba te kierunki prac WTO. W odniesieniu do DDA oczekujemy, że plan prac przyczyni się do osiągnięcia zrównoważonego wyniku prac rundy. Wynik ten powinien uwzględniać koncesję ze strony Energy Economics, adekwatne do ich roli w gospodarce i handlu światowym. Powinien również zapewnić równowagę między koncesjami w przemyśle i rolnictwie oraz usługach. Jednocześnie powinien odzwierciedlać fakt, że większość procesów liberalizacyjnych w handlu światowym ma miejsce w drodze porozumień dwustronnych i regionalnych. Popierając liberalizację handlu towarami środowiskowymi Polska zastrzeże, że nie powinna ona obejmować liberalizacji handlu towarami rolnymi, przynajmniej w tym porozumieniu.

Na zakończenie, podczas roboczego lunchu, przewidziana jest dyskusja na temat handlowych aspektów Partnerstwa Wschodniego. Koncentrować się będzie ona na kwestii implementacji zawartych porozumień z Gruzją i Mołdawią oraz wejściu w życie DCFTA z Ukrainą, jak też związanych z tym trójstronnych konsultacji Unia Europejska-Ukraina-Rosja, a także sposobu zacieśnienia współpracy handlowej ze wschodnimi partnerami, którzy zrezygnowali z zawarcia DCFTA z Unią Europejską.

Polska w swoim stanowisku poprze działania mające na celu efektywną implementację zawartych już umów handlowych z niektórymi krajami z Partnerstwa Wschodniego. W odniesieniu do Ukrainy wskaże, że proces trójstronny nie powinien zakłócać, planowanego na 1 stycznia 2016 r., wejścia DCFTA zawartego między Unią Europejską i Ukrainą, nie powinien prowadzić także do modyfikacji wynegocjowanej już umowy. W odniesieniu do partnerów objętych programem Partnerstwa Wschodniego, którzy zrezygnowali z DCFTA z Unią Europejską, Polska proponuje zacieśnienie stosunków handlowych poprzez zawarcie umów, które nie byłyby sprzeczne z ich zobowiązaniami wynikającymi z członkostwa, na przykład w Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej. Takie rozwiązanie wynegocjowano już z Kazachstanem. Trwają przygotowania do rozpoczęcia negocjacji podobnej umowy z Armenią.

Bezpośrednio po posiedzeniu Rady odbędzie się pierwsze ministerialne spotkanie ministrów Partnerstwa Wschodniego w kwestiach handlowych. Na obecnym etapie nie posiadamy dokładnej agendy tego posiedzenia. Stanowisko Polski w tym zakresie będzie jednak odzwierciedlać główne ramy, które zostały przedstawione powyżej w kontekście planowanej dyskusji podczas lunchu ministrów handlu. Bardzo dziękuję za uwagę.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję panom za tę informację. Czy ktoś z państwa ma pytania do pana ministra? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja w trybie art. 151 ust 1 regulaminu Sejmu, z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustaw, przyjęła do wiadomości informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych, która odbędzie się 7 maja. Dziękuję panu ministrowi.

Przechodzimy do punktu piątego, dokument JOIN(2015) 4. Proszę o zabranie głosu pana ministra Konrada Pawlika. Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Konrad Pawlik:

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo. Przedkładane stanowisko RP dotyczy decyzji Rady w sprawie stanowiska Unii w ramach Rady Stowarzyszenia, utworzonej na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską, Europejską Wspólnotą Energii Atomowej i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Ukrainą z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia zalecenia w sprawie realizacji programu stowarzyszeniowego Unia Europejska-Ukraina. Rada Stowarzyszenia Unia Europejska-Ukraina zaleca realizację programu stowarzyszeniowego w zakresie, w jakim realizacja ta ma na celu osiągnięcie celów Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską a Ukrainą.

Najobszerniejszą częścią analizowanego dokumentu jest program stowarzyszeniowy Unia Europejska-Ukraina, mający na celu przygotowanie i ułatwienie wykonania Układu o stowarzyszeniu. Program składa się z trzech części: strategicznej, zasad instrumentów i środków stosowanych w celu realizacji programu stowarzyszeniowego i jego części operacyjnej.

W tej najważniejszej strategicznej części podkreślono pozytywną zmianę kontekstu stosunków Unia Europejska–Ukraina. Opierają się one obecnie na tych częściach Układu o stowarzyszeniu, które będą stosowane tymczasowo, na częściach umowy o partnerstwie i współpracy, które pozostają w mocy, a także na ramach określonych w europejskiej polityce sąsiedztwa. Wyróżniono plan działania w zakresie liberalizacji i reżimu wizowego, którego skuteczna realizacja stanowi podstawowy element stowarzyszenia politycznego i integracji gospodarczej Ukrainy z Unią Europejską.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje z aprobatą do wiadomości stosowanie zaleceń Rady w sprawie realizacji postanowień programu stowarzyszeniowego Unia Europejska-Ukraina, mającego na celu przygotowanie i ułatwienie wykonania Układu o stowarzyszeniu oraz treść programu stowarzyszeniowego, wynikającego z treści Układu o stowarzyszeniu Unia Europejska–Ukraina. Opowiadamy się za pogłębioną i intensywną współpracą odpowiednich instytucji RP z ich odpowiednikami po stronie ukraińskiej, w celu pełnej realizacji wyżej wymienionego programu. Poprzez wdrażanie programu stowarzyszeniowego, wynikającego z Układu, Ukraina zobowiązuje się do poszanowania wartości europejskiej oraz zaangażowania na rzecz umacniania demokracji i przestrzegania zasad demokratycznego państwa prawa, praw człowieka i swobód obywatelskich.

Realizacja zaleceń wpisuje się także w postanowienia Układu odnoszące się do dialogu politycznego z Ukrainą, co ma duże znaczenie w świetle obecnej sytuacji geopolitycznej w Europie Wschodniej. Zgodnie z treścią programu Unia Europejska będzie wspierała Ukrainę w realizacji celów i priorytetów w nim określonych, z wykorzystaniem wiedzy fachowej i najlepszych praktyk, jak również wymiany informacji. Chodzi o proces zbliżania przepisów krajowych do dorobku prawnego Unii Europejskiej oraz wsparcie na rzecz budowania zdolności i wzmocnienia instytucjonalnego.

Należy jednak zauważyć, że podstawowa odpowiedzialność za realizację programu stowarzyszeniowego spoczywa na Ukrainie. Zadaniem Kijowa jest pełne wykorzystanie programu stowarzyszeniowego. Ukraina została także zobowiązana, żeby dążyć do koordynacji wsparcia uzyskanego od innych swoich partnerów i zachęcać do takiej koordynacji. Ze względu na to, że program stowarzyszeniowy jest pozapodstawowym narzędziem, służącym do monitorowania i oceny postępów Ukrainy w wykonywaniu Układu o stowarzyszeniu, należy pozytywnie odnieść się do funkcji kontrolnej, jaką ten program oferuje. Pozwoli to na bieżące śledzenie postępów Ukrainy we wdrażaniu postanowień programu stowarzyszeniowego oraz doraźne i okresowe korygowanie tych dziedzin, w których postęp może okazać się niezadowalający. Do monitorowania postępów w realizacji programu jest zachęcane także ukraińskie społeczeństwo obywatelskie, w szczególności platforma społeczeństwa obywatelskiego UE-Ukraina, jak również Parlamentarny Komitet Stowarzyszenia. Program stowarzyszeniowy można w razie potrzeby zmieniać lub aktualizować za zgodą Rady Stowarzyszenia Unia Europejska-Ukraina, która została powołana w ramach umowy stowarzyszeniowej.

Zakładając, że będziecie państwo pytać o proces ratyfikacji umowy stowarzyszeniowej, pozwolę sobie dodać jeszcze kilka słów na ten temat. Dotychczas czternaście państw złożyło w sekretariacie Rady dokumenty ratyfikacyjne. Kolejne trzy państwa, mówię o państwach członkowskich, zakończyły parlamentarne procedury ratyfikacyjne, ale dokumenty ratyfikacyjne nie zostały jeszcze podpisane przez głowy tych państw. Osiem państw nie rozpoczęło procedury ratyfikacyjnej. W trzech państwach ratyfikowała umowę tylko jedna izba parlamentu, proces ratyfikacyjny nie trafił jeszcze do drugiej izby. Tak wygląda stan procesu ratyfikacji umów stowarzyszeniowych w Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Sprawozdawcą tego dokumentu jest pan przewodniczący Andrzej Gałazewski.

Poseł Andrzej Gałazewski (PO):

Dziękuję bardzo. Według pierwszej propozycji Biura Analiz Sejmowych, ten dokument nie miał być poddany pod dyskusję. Jednakże, na mój wniosek, został wprowadzony do porządku posiedzenia Komisji głównie z powodów edukacyjnych, bo pokazuje sposób

wdrażania umowy stowarzyszeniowej. Mamy okazję w tej kadencji Sejmu obserwować, jak powstaje umowa stowarzyszeniowa. Chodzi nie tylko o Ukrainę, ale również o Mołdawię i Gruzję. Mamy możliwość obserwowania, jak ona jest realizowana. Przyszły Sejm będzie miał okazję obserwować, jak będzie ona wdrażana przy zmieniającej się sytuacji politycznej na Ukrainie, ale być może też w Mołdawii.

To jest ciekawe dla osób, które rzeczywiście interesują się sprawami Unii Europejskiej, bo nie ma w naszej świadomości tego, że jest instrument, który pozwala na skoordynowanie działań wdrożeniowych, na kontrole i później na korektę realizacji. Chcielibyśmy usłyszeć, jak to wygląda, zobaczyć jak to będzie realizowane w przyszłości.

Pan minister zwrócił uwagę na to, że wdrożenie umowy stowarzyszeniowej należy przede wszystkim do obowiązków Ukrainy. Oczywiście Unia Europejska i poszczególne państwa członkowskie, w zależności od stopnia determinacji, będą wspomagać ten proces, ale tylko wspomagać. Rozumiem, że Polska, Litwa są w czołówce tych państw, którym zależy na pełnym i szybkim wprowadzeniu umowy. Natomiast państwa bardziej oddalone od naszych wschodnich granic nie przywiązują do tego takiej wagi.

Moje pierwsze pytanie brzmi – w jakich państwach członkowskich nie rozpoczął się jeszcze proces ratyfikacji? Jak ta geografia wygląda? Czy w ogóle jest możliwy do przewidzenia czas zakończenia ratyfikacji, bo od tego zależy *de facto* realizacja umowy stowarzyszeniowej. Drugie moje pytanie – czy problemy stowarzyszeniowe to jest standard? Czy dotyczą one wszystkich umów? Czy to jest wyjątkowa sytuacja, w której jest Ukraina? Czy taki program będzie też zaproponowany Mołdawii i Gruzji?

Następne pytanie dotyczy składu rady programowej. Jak duży wpływ ma ona na ocenę, na propozycję korekt? Jak jest ustalany skład rady programowej? Kto wchodzi w skład rady programowej? Czy państwa członkowskie mają w niej swoich przedstawicieli? Czy wszystko odbywa się na poziomie urzędniczym, mówię o Komisji Europejskiej. W stanowisku rządu jest takie zdanie, że program ma „określić środki potrzebne do realizacji umowy”. Co to znaczy „określić środki”? Czy jest tam element budżetu finansowania realizacji? Gdzie jest ten budżet umieszczony? Kto się składa na budżet realizacyjny? Co to znaczy środki, bo polityczne rozumiem, ale czy finansowe też?

Sytuacja jest w tej chwili na samym początku, ale mam pytanie, czy Polska jest zainteresowana szczególnie jakimiś elementami wdrożenia umowy z Ukrainą? Czy mamy jakieś preferencje, na przykład wspomaganie walki z korupcją, czy budowa otoczenia małego i średniego biznesu? Czy takie są preferencje? Jeżeli tak, to czy Polska będzie uczestniczyła w realizacji projektów z tym związanych? Kto będzie to finansował? To tyle. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję. Zanim oddam głos panu ministrowi zapytam, czy ktoś z państwa posłów chciałby teraz zabrać głos? Nie słyszę. Panie ministrze, proszę bardzo.

Podsekretarz stanu w MSZ Konrad Pawlik:

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo. Odpowiadając na te kilka pytań, zacznę od kwestii związanej z tymi państwami, które nie rozpoczęły ratyfikacji. Są to: Austria, Belgia, Grecja, Włochy, Cypr, Portugalia, Słowenia i Francja. To jest osiem państw, które nie rozpoczęły ratyfikacji. Raczej nie rozpoczną jej w sensie parlamentarnym i następnie akceptacji przez głowę państwa do szczytu Partnerstwa Wschodniego w Rydze. Polska, jak i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej – mówię o państwach członkowskich, które znajdują się w regionie Europy Środkowej – zakończyła proces ratyfikacji, który może trwać nawet do dwóch lat.

Przypomnę tylko, że nasza umowa stowarzyszeniowa, oczywiście zupełnie inna niż ta z Ukrainą, została ratyfikowana po niecałych dwóch latach od jej podpisania. Ostatnim krajem, który ją ratyfikował, była Francja. Ze wszystkich państw członkowskich ma ona najbardziej skomplikowaną, biurokratyczną i żmudną procedurę ratyfikacyjną.

My zakładamy, że do szczytu w Rydze ratyfikacji złożonych w Sekretariacie Rady będzie około 17 może 18, maksymalnie 20, nie więcej, wymienię trzy, cztery grupy państw. Przypomnę tylko, że umowa z Ukrainą nie jest nadal tymczasowo stosowana, ona jest tymczasowo stosowana od 1 września tylko z Gruzją i Mołdawią. Tymczasowe

stosowanie jest po to, żeby umowa mogła działać w okresie od podpisania, ale niezakończenia ratyfikacji.

Rozpoczęcie tymczasowego stosowania 1 stycznia 2016 roku umożliwi działanie tej umowy. Będzie wtedy pełne stosowanie części handlowej o pogłębionej i całościowej strefie wolnego handlu oraz niektórych elementów z części politycznej. Jeżeli proces ratyfikacyjny przeciągnąłby się na 2016 rok, co może się zdarzyć w przypadku dwóch, trzech państw, to umowa i tak będzie już w dużym zakresie stosowana, będzie działała. Po to jest ten program, żeby odpowiednie działania związane z umową stowarzyszeniową podejmował zarówno rząd w Kijowie, jak również, żeby wsparły ją państwa członkowskie Unii Europejskiej. To jest odpowiedź na pierwsze pytanie.

Drugie pytanie – jakimi obszarami wsparcia jest Polska zainteresowana? W dniu wczorajszym wróciłem z Czernichowa, gdzie spotkali się wiceministrowie z państw Grupy Wyszehradzkiej. Polska zorganizowała pierwszy okrągły stół na temat decentralizacji. To jest nasza specjalność, to jest jedna z najbardziej udanych reform okresu transformacji, którą chcemy się podzielić z Ukrainą. Decentralizacja samorządów, decentralizacja kompetencji, decentralizacja finansów publicznych i oczywiście stosowne wsparcie w zakresie zmian konstytucji. Ukraińcy chcą przede wszystkim skorzystać z naszego modelu, oczywiście z pewnymi modyfikacjami wynikającymi z kontekstu ukraińskiego. Było to pierwsze takie wydarzenie, uczestniczyło w nim prawie 150 osób. Odbyło się w Czernichowie, jednym z najbiedniejszych w regionów Ukrainy, którego władze uważają, że decentralizacja jest ogromną szansą dla nich. To jest nasza specjalność. Jesteśmy wspierani nie tylko przez państwa wyszehradzkie, ale również przez bardzo wysokiego szczebla przedstawicieli z Niemiec i Szwecji oraz państw pozaunijnych: Szwajcarii i Kanady.

Z Kanadą będziemy realizować w najbliższych dwóch latach potężny program o wartości 16 mln zł. Właściwie już go realizujemy. W piątek z wiceministrem z Kanady udaję się ponownie do Kijowa w tej sprawie. Będziemy realizować bardzo poważny program związany z reformą samorządu. To jest nasza pierwsza specjalizacja, którą rozpoczęliśmy ponad rok temu. Zaraz po Rewolucji Godności, już w marcu, delegacja z szefem Kancelarii Prezydenta na czele udała się do Kijowa. Powołaliśmy zespół pana posła Święcickiego do wsparcia reformy decentralizacyjnej, którą finansujemy ze środków pomocy rozwojowej. Otworzyliśmy biuro w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego na Ukrainie, które wkrótce będzie obsadzone dwoma miejscowymi pracownikami. Zajmie się ono bezpośrednio wsparciem na miejscu, zorganizuje wizyty na Ukrainie naszych ekspertów samorządowych i centralnych.

Drugą naszą specjalnością jest walka z korupcją. Dotychczas ten problem był bardziej po stronie ukraińskiej, bo nie było po stronie ukraińskiej odpowiedniej komórki, było powołane biuro, ale nie było obsadzone. Dopiero kilka dni temu został powołany szef Narodowego Biura Antykorupcyjnego. W najbliższym czasie, chyba jutro – nie, dzisiaj – szef CBA wybiera się na Ukrainę. Będzie realizowane wsparcie Centralnego Biura Antykorupcyjnego dla Narodowego Biura Antykorupcyjnego w Kijowie. To wsparcie będzie realizowane, jak rozumiem, głównie ze środków własnych CBA. My, jako MSZ również angażujemy się w proces walki z korupcją. Traktujemy ten drugi element jako podstawowy filar wsparcia dla Ukrainy w ich procesie reform.

Decentralizacja i antykorupcja, to są dwa najważniejsze wyzwania, dwie najważniejsze bolączki, które gnębiły Ukrainę przed Rewolucją Godności. To z ich powodu doszło do tej rewolucji. Władze były mocno scentralizowane i powszechna była korupcja. Jest to główne wyzwanie nie tylko dla działalności gospodarczej, ale generalnie w kontekście społecznym jest to bardzo poważny problem. Rząd RP powołał pełnomocnika do spraw wsparcia reform na Ukrainie. Jest nim wiceminister finansów pan Artur Radziwiłł. W przyszłym tygodniu udajemy się wspólnie na konferencję donatorów. W Kijowie będzie dyskusja na temat tego, jakie wsparcie chcemy świadczyć Ukrainie, zarówno finansowe jak i techniczne.

MSZ wspiera pełnomocnika w tej pracy, staramy się zebrać całościowe wsparcie nie tylko świadczone przez instytucje publiczne, ale również samorządowe, bo ono jest bardzo szerokie. Podam kilka liczb: potroiliśmy pomoc humanitarną, techniczną i roz-

wojową dla Ukrainy w porównaniu z 2013 rokiem. W tym budżecie, którym dysponuje MSZ i który ja nadzoruję w ramach pomocy rozwojowej, w ubiegłym roku wydaliśmy 24 mln zł. W tym roku kwota będzie podobna. Przygotowujemy kolejne konwoje humanitarne, były już dwa, jeden do obwodu charkowskiego, jeden do Dniepropietrowska. Myślimy o kolejnym konwoju na Wschodnią Ukrainę. Konwoje są również przedmiotem standardowych działań konkursowych, które zawsze realizowaliśmy, bo zawsze był w pomocy rozwojowej wymiar humanitarny. Wspieramy pełnomocnika w przygotowaniu skoordynowanego katalogu wsparcia ze strony nie tylko urzędów centralnych, ale i samorządowych. W zasadzie nie ma resortu w Polsce, który nie realizowałby jakiegoś wsparcia technicznego czy eksperckiego na rzecz Ukrainy.

Druga sprawa to wymiar samorządowy. Formalnie samorzady konsultują się z MSZ-em, choć nie mają obowiązku informowania nas, ale staramy się ten wymiar skoordynować. Jest też odpowiednia pula konkursowa w tym zakresie, oferowana przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Samorzady w zasadzie realizują kolejne 20-30 mln zł wsparcia w różnym wymiarze: technicznym, humanitarnym, a nawet rozwojowym. Podam prosty przykład, który jest mocno odnotowywany w Europie: z 800 miast w Polsce 75 ma umowy partnerskie z miastami na Ukrainie. To jest ogromny potencjał, ogromne pole współpracy, udzielania wsparcia technicznego i rozwojowego.

Jeżeli chodzi o kwestie związane z programem, to proszę wziąć pod uwagę, że ta umowa jest najnowocześniejszą umową, jaką Unia Europejska zawarła z państwami pozaunijnymi. Jest tak w najszerszym możliwym zakresie, zatem program stowarzyszeniowy musiał być do tego dostosowany. Jest pierwszym takim programem, analogiczne będą opracowywane dla Gruzji i Mołdawii. Oczywiście, każdy kraj ma swoją specyfikę, więc do pewnego zakresu on będzie standardowy, a w pewnej części będzie profilowany pod kątem danego państwa.

Rada programowa to przede wszystkim Komisja Europejska i SDZ, ale to nie jest tak, że to działanie jest prowadzone samodzielnie. Jest ono prowadzone pod nadzorem państw członkowskich, w ścisłej konsultacji. W ramach Unii Europejskiej jest powołana grupa wsparcia Ukrainy pod przewodnictwem pana Balasa, która koordynuje wszystkie działania rozwojowe: techniczne, reformatorskie i humanitarne. My w tym regularnie uczestniczymy, albo na moim poziomie, ministra do spraw rozwoju, albo na poziomie Departamentu do spraw Współpracy Rozwojowej. Tutaj każde państwo wnosi nie tylko informację na temat wsparcia, jakie realizuje na rzecz Ukrainy, ale również dochodzi do pewnej synchronizacji tych działań. Chodzi o to, żeby się one nie powieły. Chcemy uniknąć konkurencji, chcemy działać raczej w kierunku komplementarności.

Jeszcze kwestie finansowe. Jak państwo wiecie, została przyjęta przez Parlament Europejski decyzja o pomocy makrofinansowej w kwocie 1,8 mld euro. W dniu wczorajszym dokonano przekazania jednej z transz tej pomocy. To jest element bardzo polityczny, kwestie finansowe i makrofinansowe. Wymagają one nie tylko decyzji politycznej Rady, ale również odpowiedniej decyzji Parlamentu Europejskiego. Natomiast ze względu na to, że Unia Europejska realizuje program stowarzyszeniowy, siłą rzeczy Komisja w swoich działaniach rozwojowych czy technicznych, uwzględnia priorytety wynikające z programu stowarzyszeniowego i temu podporządkowuje określone kwoty. Nie są one ogromne, bo wsparcie techniczne nie jest w sensie kwotowym wysokie, raczej liczy się wiedza. Finansowanie dotyczy wysyłania naszych ekspertów, czy też przywołania ekspertów ukraińskich na szkolenia do Polski. Na przykład program decentralizacyjny, który realizujemy wobec Ukrainy, to w ubiegłym i w bieżącym roku około 1 mln euro. To nie jest imponująca kwota, ale wsparcie jakie zaoferujemy i zmiana, jaka się odbędzie na Ukrainie, będzie nie do przecenienia. Wzmocnią się samorzady, silna chramada, silny rajon, silny region, oznaczają silną Ukrainę. Czyli główne wyzwanie, przed którym stoi dzisiaj Ukraina, to jak przeciwdziałać zagrożeniu dla integralności terytorialnej Ukrainy. Odpowiedzią jest decentralizacja, którą Polska wspiera. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję. Panie przewodniczący.

Posel Andrzej Gałazewski (PO):

Jeszcze dodatkowe pytanie. Pan minister powiedział, że Polska w realizacji swoich projektów ma wsparcie innych państw, w tym spoza Unii, jak na przykład Kanada. Rozumiem, że w przypadku Kanady to jest też wsparcie finansowe. Czy wsparcie dotyczy tylko wsparcia politycznego czy finansowego także? Czy państwa członkowskie tworzą pewien montaż finansowy i wspólnie realizują ze swoich środków jakieś elementy programu?

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Panie ministrze.

Podsekretarz stanu w MSZ Konrad Pawlik:

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo. Tak, odzwierciedleniem tego jest program finansowy, który został przyjęty miesiąc temu na kwotę 1,8 mld euro. To jest kwota, którą oferuje Unia Europejska, ale która wymaga też pewnego zaangażowania finansowego ze strony państw członkowskich. Druga sprawa, to działania w ramach pakietu Międzynarodowego Funduszu Walutowego, który sam nie dysponuje takimi środkami i dlatego potrzebuje określonych wkładów. Ta dyskusja trwa, jeżeli mówimy o poważniejszych kwotach. Po to jest organizowana konferencja donatorów, która jest w jakiś sposób synchronizowana z realizacją reformy. Wsparcie finansowe musi być połączone z efektami reform, bo finansowanie bez reform nie będzie efektywne. To na Kijowie ciąży obowiązek dokonania reform, w zamian za co można rozważać powiększanie tej puli.

Po tej sytuacji, jaka miała miejsce po Rewolucji Godności, następnie aneksji Krymu i sytuacji w Donbasie, jest dość potężna grupa państw na świecie, około 35- 45, które poważnie myślą o wspieraniu Ukrainy. Dlaczego mówię o grupie? Bo 35 państw wdrożyło sankcje wobec Rosji. Jeżeli wdrażają sankcje, to już z tego powodu ponoszą pewne koszty związane z retorsjami. Ta grupa państw myśli poważnie o wspieraniu Ukrainy. Oczywiście zakres tego wsparcia jest różny i trudno oczekiwać, że państwa, które leżą dalej geograficznie od Ukrainy, będą poważnie myśleć o jej wsparciu, tak jak Polska i Litwa, o których powiedział pan poseł sprawozdawca.

Jest grupa państw zainteresowanych wsparciem. Program decentralizacyjno-samorządowy wsparcia demokracji, który realizujemy, jest realizowany bezpośrednio na poziomie samorządów i społeczeństwa obywatelskiego. To jest bezpośrednie wsparcie dla nich na kwotę 16 mln zł, a nie wydatkowanie ich na naszych ekspertów, którzy tam pojadą. Wręcz odwrotnie, to jest inwestycja w Ukrainę i Ukraińców. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Nie widzę więcej zgłoszeń do zadawania pytań. Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 8 ust. 2 ustawy dokument JOIN(2015) 4 i odnoszący się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.

Punkt szósty, sprawy bieżące. Jutro mamy jedno posiedzenie Komisji o godzinie 9.00 wspólnie z Komisją Gospodarki i Komisją Finansów Publicznych.

Za chwilę, po zakończeniu posiedzenia Komisji, poproszę członków podkomisji o pozostanie, żebyśmy mogli się ukonstytuować. Czy są jeszcze jakieś sprawy bieżące? Nie słyszę.

Zamykam posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej.